

1. 3. 2026–8. 3. 2026 * LVI * 2342

ŽUPNIJSKI LIST STOLNE ŽUPNIJE

~ Ljubljana Sv. Nikolaj ~

2. POSTNA NEDELJA

Za to, koliko je vredno naše življenje, nimamo pravega merila. Zato se nam kak uspeh prav lahko sprevrže v grenak spomin, drugi pa nas nauči veliko dobrega; tudi veliki napori se včasih izkažejo kot metanje energije v nič, drugod pa jih občutimo kot osrečujoče delo. O tem nam govori prvo berilo. Bog kliče Abrahama, naj gre iz ustaljenih okvirov življenja, kjer je resda zavarovan, a tudi vklejen v kulturo in navade. Taka družba ne pusti, da bi kdo gojil svoboden razvoj misli in duha, celo vere ne. Vemo, da svoboda ni v tem, da delamo po svoje; to je dejansko huda ujetost v svoj prav. Abraham je vedel, da mu vse, kar ima – v sebi in v svetu – podarja Bog. In uvidel je, da mora Bog biti silno vzvišen in svet. O tem je razmišljal, potem pa se učil v vsem ravnati, kot je menil, da je pred Bogom prav. Neznani Bog je postal res njegov Bog. In to je v njem ustvarilo temelj za blagoslov, ki mu ga zdaj Bog obljublja. Njegova spoznanja bodo hranila modrost mnogih. In tu je tudi korenina vere. Kjer se množi greh, se

množi tudi milost. In kot se greh zarašča v človeku, ko ga sprejema, podobno tudi milost zaživi v človeku, če z njo sodeluje. Ko je Jezus vprašal dva preveč ambiciozna učenca, ali sta pripravljena z njim piti kelih preizkušnje, je s tem nakazal še to, da ima ta kelih dvojno vsebino. V njem so najprej delo, napori, tudi trpljenje, šele nato slava, čast in veselje. In vse to je celota. V Jezusu sta tako tudi smrt in vstajenje enovita, celostna resničnost. Podobno sta eno človekova odločitev za pošteno, odgovorno, skromno ter zdravo ponižnost ter deležnost veličine Božje slave. Dogodek na gori nam govori o tem z življenjsko izkušnjo Mojzesa in Elija in z Jezusovim sijajem. Gor je učence pripeljal, da bi zvedeli za smisel in cilj poti vere, pa so se takoj vrnili v vsakdanjost. Ko jim je naročil, naj o tem doživetju molčijo do vstajenja, so se tega držali, vendar so poslej o človeških preizkušnjah in o svetosti Božjega kraljestva mogli govoriti drugače kot prej, bolj toplo, z gorečimi očmi in z bolj prepričevalno besedo.

Anton Slabe

DOKUMENTI DRUGEGA VATIKANSKEGA KONCILIA – II. dogmatična konstitucija *Lumen gentium*, 1. Skrivnost Cerkve, zakrament združenosti z Bogom in enosti vsega človeštva – iz katehez papeža Leona XIV.

Drugi vatikanski koncil je pri opisovanju Cerkve najprej poskrbel za razlago njenega izvora. Zato je v dogmatični konstituciji *Lumen gentium* vzel iz pisem svetega Pavla izraz »skrivnost«. Z izbiro te besede ni hotel reči, da je Cerkev nekaj nejasnega ali nerazumljivega, pač pa ravno nasprotno: s to besedo želi pokazati na realnost, ki je bila prej skrita, zdaj pa se je razodela.

Gre za Božji načrt, ki ima za cilj združiti vsa bitja s pravim dejanjem Jezusa Kristusa, ki se je uresničil z njegovo smrtjo na križu. To najprej izkusimo v skupnosti, ki se zbere pri bogoslužnem obhajanju. Tam razlike postanejo relativne, pomembno pa postane druženje, saj nas privlači Kristusova ljubezen, ki je podrla zid ločevanja med osebami in družbenimi skupinami.

Človeštvo je zaznamovano z razdrobljenostjo, ki je ljudje sami nismo sposobni preseči. V to stanje vstopi Jezus Kristus, ki po Svetem Duhu premaga sile razdora in Razdiralca. Srečati se pri skupnem obhajanju pomeni živeti privlačnost, ki prihaja s Kristusovega križa, kar je najvišji izraz Božje ljubezni; pomeni čutiti, da nas je Bog poklical biti skupaj. Zato se uporablja izraz *eklesía*, skupščina, zbor oseb, ki se čutijo *sklicane skupaj*. Tako Cerkev, ki je skrivnost, postane zaznavna.

Ta sklic, prav zato, ker ga udejanja Bog, ne more biti omejen na eno skupino ljudi, ampak je namenjen temu, da postane izkušnja vseh. Zato Drugi vatikanski koncil na začetku konstitucije *Lumen gentium* pravi takole: »Cerkev je v Kristusu na nek način zakrament

oziroma znamenje in orodje za notranjo združitve z Bogom in za enost vsega človeškega rodu« (LG 1). Z izrazom »zakrament« želi povedati, da je Cerkev v zgodovini človeštva izraz tega, kar Bog želi uresničiti. Zato lahko, ob pogledu nanjo, do neke mere doumemo Božji načrt, skrivnost. V tem smislu je Cerkev znamenje. Beseda »orodje« pa poudari, da je Cerkev dejavno znamenje. Ko namreč Bog deluje v zgodovini, v svoje delovanje vključi ljudi. Bog po Cerkvi doseže cilj, da vse ljudi združi s sabo in med seboj.

Združenje z Bogom ima svoj odsev v povezanosti med ljudmi. To je izkušnja odrešenja. Ni naključje, da se v 7. poglavju *Lumen gentium*, ki je posvečeno eshatološkemu značaju potujoče Cerkve, ponovno uporabi opis Cerkve kot zakramenta »odrešenja«: »Ko je bil Kristus povzdignjen z zemlje, je vse pritegnil k sebi. Ko je vstal od mrtvih, je izlil na učence svojega oživljajočega Duha in po Njem osnoval svoje telo, kar je Cerkev, kot vesoljni zakrament odrešenja. Sedeč na desnici Očeta, neprestano deluje v svetu, da bi ljudi vodil v Cerkev, jih po njej tesneje pridružil sebi in jih s tem, ko jih hrani s svojim lastnim telesom in

krvjo, naredil deležne svojega poveličanega življenja« (LG 48).

To besedilo nam pomaga razumeti odnos med združevalnim dejanjem Jezusove velike noči in identiteto Cerkve. Hkrati nas navdaja s hvaležnostjo, da

pripadamo Cerkvi, telesu vstalega Kristusa, in edinemu Božjemu ljudstvu, ki roma skozi zgodovino in živi kot posvečujoča navzočnost sredi še vedno razdrobljenega človeštva, ki mu je učinkovito znamenje enosti in sprave med ljudstvi.

POST in NAŠ VZPON NA GORO

»Tisti čas je Jezus vzel s seboj Petra, Jakoba in njegovega brata Janeza in jih peljal na visoko goro, na samo« (Mt 17,1).

Postni čas nas spodbuja, da bi se tudi sami vsaj za nekaj časa »podali na goro«. Svet okrog nas je hrupen: poln dogajanja in neposrednih obvez; poln glasnih medijskih sporočil in zasičen z vabili razkošnih reklam. Ali smo sposobni izstopiti iz gravitacije takšnega sveta v neki drug svet, svet tišine, odmaknjenosti, poglobitve in odprtosti srca za glo-

lobino, smisel, navdih? Pot do tega sveta je podobna vzpenjanju na visoko goro. Vsi vemo, kaj to pomeni: vzpenjanje namreč nikoli ni lahko; čim višja je gora, tem težavnejši in počasnejši je vzpon. Do vrha prideš le za ceno nepopustljive vztrajnosti in velikokrat tudi nemajhnih žrtev.

Pri vzpenjanju na to goro, »na samo«, pa potrebujemo dobro opremo: to so premišljevanje in udejanjanje Božje besede, prejemanje zakramentov, molitev, dobra dela, post in odpovedovanje. Vse to nam pomaga pri vzponu, zato moramo na za-

četku tega »podviga« dobro premisliti, kaj je tisto, kar nam morda obremenjuje srce in duha, in se tega znebiti, odložiti, pa čeprav se nam zdi še tako prikupno. Vaja v samoodpovedi krepi našo voljo in nam olajšuje hojo, zlasti če se zmoremo odpovedati tudi stvarim, ki so same po sebi dovoljene.

Zavedati se moramo, da vzpon na goro včasih spremljajo tudi preizkušnje. Eno takih, gotovo najhujših in najtežjih, je doživel očak Abraham, ko je Bog od njega zahteval najdragocenejšo, kar ima: sina edinca. A čeprav truden in težak, se njegov korak na poti na goro ne zaustavi; zato nas njegova vera in pogum spodbujata, da se v tem postnem času tudi mi, vsak s svojim življenjskim križem, pogumno in potrpežljivo vzpenjamo po strmem pobočju gore. Vabi nas, da tudi mi darujemo Bogu tisto, kar imamo najrajši. Kajti samo tako bomo vredni Jezusove ljubezni, vredni njegovega trpljenja in smrti za nas, vredni tudi vstajenja in poveličanega spreminjenja z njim pri Očetu.

DOGODKI PRED NAMI

- **V ponedeljek, 2. 3.**, bo gospod nadškof v stolnici ob 9.00 daroval sveto mašo ob zunanji slovesnosti zavetnika Teološke fakultete sv. Tomaža Akvinskega.
- **V petek, 20. 3.**, bodo križev pot po večerni sveti maši pripravili člani ŽPS. Lepo vabljeni!
- **V soboto, 21. 3.**, bo ob 9.00 sveta maša ob občnem zboru škofijske Karitas, ki jo bo daroval gospod nadškof.
- **V soboto, 28. 3.**, bo v stolnici ob 16.00 koncert ob slovenski orgelski reviji.

GODOVI IN PRAZNIKI

- **Nedelja, 1. 3.: 2. postna nedelja**
- **Ponedeljek, 2. 3.: sv. Agnes** (Neža) Praška, klarisa, opatinja
- **Torek, 3. 3.: sv. Kunigunda, kraljica**
- **Sreda, 4. 3.: sv. Kazimir, poljski kraljevič**
- **Četrtek, 5. 3.: sv. Hadrijan** (Jadran), mučenec
- **Petek, 6. 3.: sv. Koleta (Nika), opat, prvi petek**
- **Sobota, 7. 3.: sv. Perpetua in Felicita, mučenki, prva sobota**
- **Nedelja, 8. 3.: 3. postna nedelja**

URNIK SVETIH MAŠ

DELAVNIKI: 6.00, 7.00, 8.00, 9.00, 10.30, 18.30

OB PRVIH SOBOTAH IN PRVIH PETKIH: tudi ob 16.00

CERKVENI PRAZNIKI NA DELOVNI DAN: 6.00, 7.00, 8.00, 9.00, 10.30, 16.00, 18.30

NEDELJE: 6.30, 8.00, 9.00, 10.30, 11.30, 12.30, 16.00, 18.30

POBOŽNOST KRIŽEVG POTA

je v stolnici vsak petek ob 8.30 in po večerni sveti maši ter ob nedeljah ob 15.30. Lepo vabljeni!

MOLITEV ZA DOMOVINO PRED VOLITVAMI

Sveti Duh, večna Modrost,
ti vse čudovito urejaš in vodiš.

Prosimo te, vodi nas, da bomo na volitvah
izvolili sposobne in modre voditelje države,
ki bodo resnično delovali za skupno dobro.

Podpri vse volivce, da se volitev odgovorno udeležijo
in oddajo svoj glas za tiste,

ki se zavzemajo za pravičnost in življenje,
za dobrobit družin in otrok ter bolnih in slabotnih;
ki jim je resnično mar za zdravo okolje,
duhovno dobrobit ljudi in versko svobodo.

Navdihuj nas, da izvolimo ljudi,
ki bodo dostojno predstavljali našo državo v svetu.

Naj vsi skupaj gradimo Božje kraljestvo na zemlji,
ki je kraljestvo miru, pravičnosti
in ljubezni. Amen.

Marija, Pomočnica kristjanov,
prosi za nas!

SKUPNA MOLITEV V STOLNICI

VSAK DAN: 8.30 in 18.00:
rožni venec

NEDELJA: 15.30: molitev
pred izpostavljenim
Najsветеjšim

PRVI ČETRTEK: Po večerni
maši molitev v čast
svetemu Jožefu

PRVI PETEK: 8.30: molitev
pred izpostavljenim
Najsветеjšim
15 00: ura Božjega
usmiljenja

PRVA SOBOTA:
8.30: molitev pred
izpostavljenim
Najsветеjšim

Mobilna aplikacija
Stolnica

TBB – stolniška oznanila
izdaja Stolni župnijski urad.
Odgovarja Roman Starc, župnik.
Dolničarjeva 1, Ljubljana.
roman.starc@rkc.si / 041/746 354
<https://zupnija-lj-stolnica.rkc.si>

Informacije dobite tudi na spletnem
naslovu: <http://stolnica.si>
Stolnica - Ljubljana - Cathedral
@stolnica

